

Bakalářská práce

Stavební vývoj kostela Nejsvětější Trojice v podhradí Rabí v pozdním středověku

Jméno a příjmení (student): Pavla GLOMBOVÁ

Vedoucí práce: Stefan SCHOLZ

Posudek vedoucího práce:

Na začátku své práce autorka velice podrobně analyzovala dlouhou řadu publikací o kostelu Nejsvětější Trojice v podhradí hradu Rabí a už zde je třeba si vážít kritického odstupu od dosavadních závěrů, které byly zejména v případě zástupců tzv. typologicko-morfologické školy T. Durdíka a F. Záruby postavené na intelektuálně a časově nepříliš náročném, avšak metodicky a faktograficky velmi pochybném přístupu k této nesmírně důležité stavbě pozdně středověké sakrální i fortifikační architektury v Jižních Čechách. V samotném pojednání stavebního vývoje hradu Rabí a kostela Nejsvětější Trojice v kapitole 4 se sice autorka k již vyvráceným pracím Durdíka a Záruby nevyjadřuje, ale za to jednoznačně oceníme, že autorka velice pečlivě vycházela ze zveřejněných i nepublikovaných nálezových zpráv a výstupů z důkladných stavebně historických, restaurátorských a dokonce i archeologických výzkumů, které v kostelu probíhaly v letech 1974, 1984, 2000, 2006-7, 2009 a 2010-12. Následně mohla svoji práci postavit právě na tomto pevném interdisciplinárním rozboru a nikoliv na běžné kompilaci rychlokvašných publikací z produkce stylově kritických dějin umění, jak to bývá u většiny bakalářských prací. Tak mohla autorka postavit svůj badatelský záměr na nejnovějším stavu bádání a vytvořila si tím nejlepší možné východisko.

Klíčové historické prameny jako třeba první zmínka kostela z r. 1380 a listina krále Vladislava pro Rabí z r. 1499 čerpala autorka zásadně z kritických pramenných edicí, ale nejvíce si v tomto ohledu vážíme, že autorka probádala dokonce i zatím nepříliš známe archivní prameny ze SokA Klatovy a SOA Třeboně. Autorčina samostatná prospekce stavebně historických pramenů v kostelu Nejsvětější Trojice je sice velmi záslužná, aby byla průkazná však chybí fotodokumentaci (obr. 10-19) měřítko, fototabule a barevná tabulka. Při sledování stavebního vývoje kostela v kapitolách 4, 5 a 6 to však příliš nevádí, protože tu autorka plně vycházela jednak z moderních stavebně historických průzkumů (zejm. LANCINGER/LÍBAL/ MUK 1974), a pak především z pozdně barokního nápisu na poprsní zdi kručty dosvědčujícího výstavby kostela v r. 1498, pro který přinesla autorka na str. 20 poprvé bezchybnou transkripci včetně kritické interpretace a spolehlivé datace – to je asi jeden z největších přínosů bakalářské práce, protože dosavadní badatelé, jako naposled F. Záruba, tento klíčový pramen reprodukovali a následně interpretovali dost povrchně a chybně. Navíc se autorce již při formálním popisu kostela a pak zejména v následující kapitole 6 podařilo všechny důležité stavebně historické nálezové situace popsat terminologicky pečlivě a interpretovat správně.

Interdisciplinární rozhled prokazuje autorka již v kapitole 3 v sídelně topografickém rozboru, kde vychází jak z historiografické i heraldické, tak z etymologické a archeologické odborné literatury. Následně si dokázala pomocí kritického vyhodnocení všech stavebně historických a písemných pramenů a Willenbergovy veduty z r. 1602 i dalších nepsaných pramenů vytvořit samostatný pohled na dataci stavebních fází kostela a pak zejména jeho podsebití (kapitola 6-9), který pak v kapitole 7.2 výborně konfrontovala s výsledky archeologického průzkumu

zásypu klenby kostela pocházející zřejmě z doby používání podsebití. Zejména si vážíme podrobný rozbor vypovídacích schopností veduty Rabí z roku 1602 na str. 29-31 a není proto divu, že autorčina datace a rekonstrukce zaniklého podsebití kostela Nejsvětější Trojice představuje značný přínos k bádání.

Již v kapitole 7 prokázala autorka schopnost zařadit své zjištění o podsebití pomocí nejmodernější sekundární literatury do širšího (nad)regionálního i vývojového kontextu, v kapitole 7.3 pak přináší řadu velmi výstižných analogií. V tomto ohledu nejvíce oceníme recepci zbrojního kodexu Konrada Kyesera z let 1402-1405, který mezi českými odborníky ještě není příliš známý (str. 39ff).

V závěru autorka velmi dobře shrnula klíčové výsledky své studie, která z kvantitativního hlediska plně splňuje požadavky na bakalářskou práci. Ta byla taky až na drobné nedostatky formálně velice pečlivě zpracována.

Celkem není pochyb o tom, že autorka přínosy svého samostatného bádání ale i interdisciplinární erudicí značně překonala požadavky běžně kladené na bakalářskou práci. Proto můžeme předkládanou práci vřele doporučit k obhajobě a bez jakýchkoliv pochybností doporučujeme hodnocení výborné.

V Praze, dne 30. srpna 2017

.....
podpis vedoucího bakalářské práce